

قانون موافقت‌نامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا
مصوب ۱۴۰۴/۱/۲۴

■ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

آخرین ویرایش این قانون را از اینجا در پایگاه خبری ببینید

ماده واحده- موافقت‌نامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و چهار ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) **قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران**، در اجرای این قانون یا اصلاح آن الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقت‌نامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند.

با تمایل به تقویت روابط موجود میان دو کشور.

با عزم به ایجاد چهارچوبی واحد و کارآمد در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی، بر پایه اصول حاکمیت ملی، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و حمایت از منافع متقابل.

به شرح زیر توافق کرده‌اند:

ماده ۱- هدف

طرف‌ها توافق می‌کنند گسترده‌ترین سطح همکاری را در زمینه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و نیز احکام کیفری که در رابطه با جبران خسارت در دادگاه‌های مدنی طرح می‌شود طبق مفاد قوانین داخلی خود و مفاد این موافقت‌نامه، به یکدیگر ارائه نمایند.

ماده ۲- دامنه شمول معاضدت حقوقی متقابل

۱- طرف‌ها طبق مفاد این موافقت‌نامه تلاش خواهند کرد تا اقداماتی را برای اجرای درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل از جمله در موارد زیر ترغیب نمایند:

الف- ابلاغ اوراق و احضاریه‌ها.

ب- اخذ ادله از جمله شهادت کارشناسان.

پ- اتخاذ و اجرای اقدامات موقت مانند ممنوعیت و توقیف. فقط در مورد اموال اشخاصی که اقدامات موقت علیه آن‌ها انجام شده است.

ت- اتخاذ و اجرای اقدامات اجرائی نظیر توقیف کالاها، دارایی‌ها و حقوق، حق رهن در دارایی‌ها و درآمد و پرداخت تعهدات نفقه.

ث- تسهیم و بازگرداندن اموال.

ج- حمایت از خواندگان و شهود.

چ- برگزاری جلسات استماع.

ح- تحصیل اطلاعات راجع به قوانین، مقررات و قرارهای دادگاه.

خ- تجدید نظر در میزان تعهدات نفقه که در حکم قبلی تعیین شده باشند.

د- اجرای هرگونه معاضدت حقوقی متقابل دیگر که به موجب قوانین طرف‌ها منع نشده باشد.

۲- در مورد معاضدت درخواست شده مربوط به جریان رسیدگی‌ها که در آن تعهد حمایت درخواست شده است از جمله زمانی که درخواست‌ها شامل اطلاع اقدامات مربوط به دادرسی و احضاریه‌ها به خوانده باشد:

الف- نیازی به حضور فیزیکی کودک، نوجوان یا قیم کودک نمی باشد.

ب- این موافقت‌نامه در مواردی که تصمیم قضائی در حوزه صلاحیت طرف درخواست‌شونده وجود دارد که تصدیق می کند کودک یا نوجوانی که تعهد نفقه آن‌ها درخواست شده است به اشتباه به خارج از کشور برده شده‌اند، اعمال نخواهد شد.

ماده ۳- محتوای درخواست معاضدت حقوقی متقابل

۱- درخواست معاضدت حقوقی متقابل در بردارنده موارد زیر خواهد بود:

الف- عنوان مرجع درخواست‌کننده.

ب- شرح دقیقی از اقدام درخواست شده.

پ- هدف از اقدام درخواست شده.

ت- نام، نشانی و در صورت امکان اطلاعات مشخص، به خصوص نام پدر، تاریخ و مکان تولد، چنانچه اقدام مورد نظر برای ابلاغ اوراق قضائی یا مربوط به یک شخص باشد.

ث- چنانچه هدف از معاضدت درخواستی بازجویی از شخص مدنظر باشد، فهرست سؤالاتی که قرار است در طرف درخواست‌شونده مطرح گردد به علاوه موارد مندرج در بند «ت» بالا.

ج- هرگونه اطلاعات ضروری دیگر برای اجرای تصمیم طبق ماهیت اقدام.

۲- درخواست شناسایی و اجرای تصمیم در بردارنده نسخه ای از موارد زیر نیز خواهد بود:

الف- متن کامل رأی.

ب- تأییدیه قابلیت اجرای رأی.

- پ- در موارد صدور رأی غیابی و در صورت سکوت رأی در این خصوص، مدرک مناسب برای اثبات این که مراتب به نحو مقتضی به شخص بازداشت شده ابلاغ شده است.
- ت- در صورت اقتضا، سند مقتضی برای اثبات اینکه کودک به نماینده قانونی مناسب دسترسی داشته است، مگر اینکه به صورت واضح به نحو دیگری در محتوای تصمیم مقرر شده باشد.
- ث- دو نسخه از اصل اوراق نیابت قضائی و اسناد پیوست آن، به همراه دو نسخه از ترجمه آن‌ها.
- ج- اسناد دیگر که با توجه به ماهیت اقدام، طرف درخواست‌کننده آن‌ها را ضروری می‌داند.

ماده ۴- درخواست معاضدت حقوقی متقابل

درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل ارائه شده توسط طرف درخواست‌کننده در طرف درخواست‌شونده از طرق زیر اجرا خواهد شد:

الف- شناسایی و اجرای تصمیم صادرشده در طرف درخواست‌کننده

ب- اجرای تصمیم صادرشده در طرف درخواست‌شونده

پ- اخذ تصمیم در طرف درخواست‌شونده

ماده ۵- رد درخواست معاضدت حقوقی متقابل

معاضدت حقوقی متقابل درخواست شده طبق این موافقت‌نامه در مواردی که همکاری مزبور به طور آشکار مغایر با حاکمیت، امنیت ملی یا نظم عمومی طرف درخواست‌شونده است، اعمال نخواهد شد.

ماده ۶- مراجع مرکزی و اشکال ارتباط

۱- در اجرای این موافقت‌نامه، طرف‌ها نسبت به تعیین مراجع مرکزی خود اقدام خواهند نمود:

- برای جمهوری اسلامی ایران، معاونت امور بین‌الملل قوه قضائیه

- برای جمهوری بولیواری ونزوئلا، وزارت قدرت مردمی برای روابط داخلی، صلح و دادگستری

۲- هرگونه تغییر در نام یا اختیارات مراجع مرکزی طرف‌ها به زبان رسمی طرف‌ها از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) اعلام خواهد شد.

۳- در موارد اضطراری، درخواست‌ها را می‌توان به طور مستقیم بین مراجع مرکزی طرف‌ها منتقل کرد، به شرطی که پس از آن بلافاصله از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) و به صورت کتبی تأیید شود.

ماده ۷- اختیارات مراجع مرکزی

مراجع مرکزی:

الف- با یکدیگر همکاری خواهند کرد و همکاری میان مراجع مرکزی دولت‌های مربوط خود را به منظور دستیابی به اهداف این موافقت‌نامه ارتقا خواهند بخشید.

ب- تمامی مکاتبات، درخواست‌ها و اسناد را طبق این موافقت‌نامه، انتقال داده و دریافت خواهند کرد.

کتابفروشی حقوقی
دادبازار

کتابفروشی حقوقی
هوروند

پایگاه خبری
اخبار

پ- جریان رسیدگی‌ها به موجب این موافقت‌نامه را برقرار یا انجام آن را تسهیل خواهند نمود.

ت- به کشف محل افراد و دارایی‌ها در قلمرو خود کمک خواهند کرد.

ث- اطلاعات مرتبط با وجود دارایی‌ها در مؤسسات مالی خود را در محدوده قوانین طرف درخواست‌شونده فراهم خواهند نمود.

ج- اسناد و انتقال وجوه جمع آوری شده بر اساس دستور صادره دادگاه در طرف درخواست‌شونده یا در اجرای تصمیم صادرشده در طرف درخواست‌کننده، از جمله وجوه مربوط به پرداخت تعهدات نفقه را تسهیل خواهند نمود.

ماده ۸- معافیت از تصدیق

تمامی اسناد ارسالی توسط مراجع مرکزی یا نهادهای عمومی که برای اجرای هر یک از مفاد این موافقت‌نامه تعیین شده‌اند، از تصدیق و تأیید معاف خواهند بود.

ماده ۹- اعتبار اسناد عمومی

اسناد عمومی صادرشده از سوی یکی از طرف‌ها، به عنوان اسناد معتبر در نظر گرفته خواهد شد و در طرف دیگر از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود.

ماده ۱۰- هزینه‌ها

۱- تمام تشریفات در طرف درخواست‌شونده، از جمله خدمات مراجع مرکزی و همکاری‌های اجرائی و حقوقی لازم توسط طرف درخواست‌شونده و بدون تحمیل هیچ‌گونه هزینه‌ای به طرف درخواست‌کننده یا شخص صورت خواهد پذیرفت.

۲- بند پیشین در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف- مدارک درخواستی که مشمول هزینه‌های غیرمتعارف هستند.

ب- کارشناسانی که برای مشارکت در جریان رسیدگی‌ها تعیین شده‌اند.

پ- هزینه‌های ناشی از رعایت جریان رسیدگی‌های معین و ویژه که از سوی طرف درخواست‌کننده درخواست شده است.

۳- در موارد موضوع بند (۲) این ماده، درخواست شامل نام کامل و نشانی شخص مسؤول پرداخت هزینه‌ها و اجرت‌ها در قلمرو طرف درخواست‌شونده خواهد بود.

۴- همه هزینه‌های ناشی از اجرای این موافقت‌نامه با بودجه هر یک از طرف‌ها تأمین خواهد شد.

ماده ۱۱- حق مراجعه به محاکم قضائی

۱- اتباع هر یک از طرف‌ها برای دفاع از حقوق و منافع خود در طرف دیگر و در موقعیت مشابه با اتباع آن طرف، حق مراجعه آزادانه به محاکم قضائی را خواهند داشت و از حقوق و تعهدات برابر در جریان رسیدگی‌ها برخوردار خواهند بود.

۲- بند فوق در رابطه با اشخاص حقوقی که طبق قوانین هر یک از طرف‌ها ایجاد شده‌اند، نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲- معافیت از ارائه ضمانت‌نامه یا وثیقه

صرف وضعیت متقاضی به عنوان تبعه هر یک از طرف‌ها موجب الزام به ارائه ضمانت‌نامه یا وثیقه یا هر عنوان دیگری که ممکن است داشته باشد، نخواهد شد.

ماده ۱۳- معاضدت حقوقی رایگان

۱- به استثنای موارد مذکور در مفاد بند (۳) این ماده، اتباع یک طرف در قلمرو طرف دیگر، استحقاق برخورداری از معاضدت حقوقی رایگان را به همان میزانی خواهند داشت که اتباع آن طرف از آن برخوردار هستند.

۲- چنانچه شخصی در قلمرو یکی از طرف‌ها، در جریان رسیدگی منجر به تصمیم، از مزیت معاضدت حقوقی برخوردار شده باشد، شخص مذکور بدون بررسی مجدد، استحقاق برخورداری از همان مزیت معاضدت حقوقی برای شناسایی و اجرای آن تصمیم، در قلمرو طرف دیگر را خواهد داشت.

۳- طرف درخواست‌شونده معاضدت حقوقی رایگان را در مواردی که درخواست معاضدت حقوقی متقابل مربوط به جریان رسیدگی‌های تعهد نفقه است، فراهم خواهد نمود حتی اگر معاضدت مورد درخواست، تنها ابلاغ اوراق یا اختاریه به خوانده باشد.

ماده ۱۴- جلسه استماع با دورسخنی (ویدئوکنفرانس)

۱- طرف درخواست‌کننده می‌تواند درخواست نماید که جلسه استماع به وسیله دورسخنی (ویدئوکنفرانس) انجام شود، مشروط به این که نظام حقوقی داخلی طرف‌ها چنین اجازه‌ای بدهد.

۲- طرف درخواست‌شونده می‌تواند جلسه استماع با دورسخنی (ویدئوکنفرانس) را بپذیرد یا رد نماید.

۳- درخواست جلسه استماع با دورسخنی (ویدئوکنفرانس) علاوه بر اطلاعات مندرج در ماده ۳ (شکل و محتوای درخواست‌ها) دربردارنده نام مراجع و دیگر اشخاص شرکت‌کننده در جلسه استماع نیز خواهد بود.

۴- طرف درخواست‌شونده طبق قوانین داخلی خود، شخص موضوع استماع را در جلسه استماع احضار خواهد نمود.

۵- قواعد زیر ناظر بر جلسه استماع با دورسخنی (ویدئوکنفرانس) خواهد بود:

الف- جلسه استماع باید در حضور مرجع مرکزی طرف درخواست‌شونده و در صورت لزوم با مساعدت مترجم همزمان، انجام پذیرد. مرجع مذکور همچنین وظیفه تعیین هویت شخص موضوع استماع و نیز تضمین رعایت تمام تشریفات قانونی را بر عهده دارد. چنانچه مرجع مرکزی طرف درخواست‌شونده تشخیص بدهد که فرآیند قانونی در طول جلسه استماع رعایت نشده است، بی‌درنگ اقدامات لازم را به منظور اطمینان از تداوم مناسب جلسه استماع به عمل خواهد آورد.

ب- جلسه استماع توسط مرجع مرکزی طرف درخواست‌کننده یا تحت امر آن، طبق قوانین داخلی آن، انجام خواهد شد.

پ- طرف درخواست‌شونده، بنا به درخواست طرف درخواست‌کننده یا شخص موضوع استماع، ترتیبی اتخاذ خواهد کرد که شخص مذکور از کمک مترجم همزمان برخوردار شود.

ت- در صورت به رسمیت شناخته شدن حق عدم اقرار علیه خود در نظام حقوقی داخلی طرف‌ها، شخص موضوع استماع حق مزبور را مطالبه خواهد نمود.

۶- مرجع مرکزی طرف درخواست‌شونده پس از استماع، گزارشی شامل موارد زیر را تهیه خواهد نمود:

الف- تاریخ و مکان استماع که به امضای اشخاص حاضر در جلسه استماع رسیده باشد.

ب- هویت فرد فراخوانده شده برای استماع.

پ- هویت و مشخصات سایر اشخاصی که در طرف درخواست‌شونده در جلسه استماع شرکت کرده‌اند.

ت- تعهد یا سوگند ادا شده.

ث- شرایط فنی که جلسه استماع تحت آن برگزار شده است.

۷- اسناد موضوع بند پیشین، توسط مرجع مرکزی طرف درخواست‌شونده به مرجع مرکزی طرف درخواست‌کننده ارسال خواهد شد.

۸- هنگامی که شاهد یا کارشناسی که طبق این ماده قرار است در قلمرو طرف درخواست‌شونده مورد استماع قرار گیرد و

الف- به دلیل تحمیل شهادت بر وی، از ادای شهادت امتناع نماید یا

ب- اظهارات خلاف واقع ارائه دهد،

طرف یاد شده اقدامات مقتضی را به منظور اجرای حقوق داخلی خود که به همان ترتیبی اعمال می شود که در جریان رسیدگی داخلی آن مقرر شده است، اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۱۵- شناسایی و اجرای تصمیم‌ها

طرف درخواست‌شونده تصمیم‌های صادرشده در طرف درخواست‌کننده را شناسایی و اجرا خواهد کرد، مشروط بر این که:

الف- از سوی یک نهاد قضائی مرکزی صادر شده باشند.

ب- طرف‌های دخیل در جریان رسیدگی‌های قضائی طبق قوانین طرفی که تصمیم در آنجا صادر شده است، نزد دادگاه حاضر یا حداقل برای ایشان بدین منظور احضاریه صادر شده باشد.

پ- چنین تصمیم‌هایی طبق قوانین طرف‌ها لازم‌الاجرا باشند.

ت- نهاد قضائی طرف درخواست‌شونده، برای همان طرف‌های دخیل در جریان رسیدگی‌ها، با درخواست مشابه و دلیل مشابه برای درخواست، تصمیم نهایی صادر نکرده باشد.

ث- پیش از ارائه درخواست شناسایی در طرف درخواست‌شونده، پرونده همان اشخاص دخیل در جریان رسیدگی نزد نهاد قضائی طرف درخواست‌شونده با درخواست مشابه و دلیل مشابه برای آن، آغاز نشده باشد.

ماده ۱۶- شناسایی جزئی

چنانچه کل یک حکم قابل اجرا نباشد، طرف درخواست‌شونده می‌تواند شناسایی بخشی از آن را بپذیرد.

ماده ۱۷- ممنوعیت تجدیدنظر در ماهیت رأی

طرف درخواست‌شونده درخواست تجدیدنظر در ماهیت تصمیمی را نخواهد کرد که شناسایی و اجرای آن درخواست شده است.

ماده ۱۸- اقدامات موقت

اقدامات موقت چنانچه در طرف درخواست‌کننده قابل شناسایی و اجرا باشند و با مفاد پیشین مطابقت داشته باشند، در طرف درخواست‌شونده شناسایی و اجرا خواهند شد.

ماده ۱۹- شناسایی و اجرای تصمیم‌های نهایی به وسیله نیابت قضائی

تصمیم‌های نهایی طبق قوانین داخلی طرف‌ها می‌تواند در کنار دیگر تشریفات از طریق نیابت قضائی قابل شناسایی و اجرا باشد.

ماده ۲۰- حل و فصل اختلاف‌ها

هرگونه اختلاف میان طرف‌ها در مورد تفسیر یا اجرای این موافقت‌نامه، از طریق مشورت مستقیم بین مراجع مرکزی حل و فصل خواهد شد.

اگر دستیابی به راه حل بین مراجع مذکور امکان‌پذیر نباشد، اختلاف به طور دوستانه از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) بین طرف‌ها حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۱- اصلاحات یا تغییرات

این موافقت‌نامه در هر زمان با توافق متقابل طرف‌ها به صورت کتبی تغییر خواهد یافت یا اصلاح خواهد شد. اصلاحات یا تغییرات مزبور طبق تشریفات مقرر برای لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۲- زبان

درخواست‌ها و اسناد ناشی از این موافقت‌نامه باید به زبان‌های رسمی هر دو طرف تنظیم شوند.

ماده ۲۳- سازگاری با ترتیبات دیگر

معاضدت و تشریفات مندرج در این موافقت‌نامه، مانع اعطای معاضدت هر یک از طرف‌ها به طرف دیگر از طریق مفاد دیگر موافقت‌نامه‌های بین‌المللی که ممکن است عضو آن باشد، حقوق بین‌الملل عرفی یا از طریق

مفاد قوانین داخلی خود، نخواهد بود. طرف‌ها همچنین می‌توانند به موجب هر ترتیب، توافق یا رویه‌ای که ممکن است میان مراجع مرکزی طرف‌ها قابل اجرا باشد، معاضدت را ارائه نمایند.

ماده ۲۴- لازم‌الاجرا شدن، اعتبار و اختتام

این موافقت‌نامه برای مدت نامحدودی از تاریخ آخرین اعلامیه‌ای که طی آن طرف‌ها به صورت کتبی و از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) یکدیگر را از تکمیل الزامات [قانون اساسی](#) و قانونی داخلی مربوط خود برای این منظور مطلع می‌کنند، لازم‌الاجرا خواهد شد.

هر طرف می‌تواند در هر زمان از طریق ارسال اعلامیه کتبی به طرف دیگر از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) این موافقت‌نامه را خاتمه دهد.

اختتام شش (۶) ماه پس از تاریخ دریافت اعلامیه مزبور توسط طرف دیگر، نافذ خواهد شد. این موافقت‌نامه علیرغم اختتام، در رابطه با اجرای احکامی که همکاری در خصوص آن‌ها پیش از تاریخی که خاتمه نافذ شود، درخواست شود همچنان اعمال خواهد شد.

این موافقت‌نامه در شهر کاراکاس در تاریخ ۲۲ خرداد ۱۴۰۲ هجری شمسی برابر با ۱۲ ژوئن ۲۰۲۳ میلادی در دو نسخه اصلی به زبان‌های فارسی، اسپانیایی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
جمهوری اسلامی ایران	جمهوری بولیواری ونزوئلا

قانون فوق مشتمل بر ماده واحد و یک تبصره منضم به متن موافقت‌نامه شامل مقدمه و بیست و چهار ماده که گزارش آن توسط کمیسیون قضائی و حقوقی به صحن مجلس تقدیم شده بود، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۲۴/۰۱/۱۴۰۴ مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۰۱/۰۵/۱۴۰۵ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأیید بند (۸) ماده (۱۴) موافقت‌نامه، موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

فقط بزنشر رایگان این فایل بدون تغییر در شکل و محتوای آن مجاز است

علیرضا شاهدوست - ۱۴۰۵/۶/۲۶

کتابفروشی حقوقی
دادبازار

کتابفروشی حقوقی
هوروند

پایگاه خبری
اخبار